

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipoského a členov sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 29. septembra 2010 v trestnej veci obvineného **R. B. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 7 T 86/06, o dovolaní, ktoré podal obvinený R. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2010, sp. zn. 5 Tos 4/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 368 Tr. por. dovolanie obvineného R. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave vydaným 26. júna 2006, sp. zn. 7 T 86/06, obvinený R. B. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v Š. 9. februára 2006 na verejnosti fyzicky napadol J. M. a spôsobil mu ublíženie na zdraví.

Trestným rozkazom bol obvinenému uložený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a s prihliadnutím na ustanovenie § 353 ods. 2 Tr. por., úhrnný trest odňatia slobody na desať mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. bol podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby na dva roky; podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodený J. M. s jeho nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Odpis trestného rozkazu bol obvinenému R. B. doručený 16. augusta 2006, odpor ako opravný prostriedok proti trestnému rozkazu podaný nebol a tento nadobudol právoplatnosť 25. augusta 2006.

Uznesením Okresného súdu v Trnave z 5. novembra 2009, č. k. 7 T 86/2006-103, podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. bolo vyslovené, že obvinený R. B. v skúšobnej dobe stanovenej mu v uvedenom trestnom rozkaze sa neosvedčil a uložený trest odňatia slobody desať mesiacov vykoná; podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal obvinený sťažnosť, ktorá podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2010, sp. zn. 5 Tos 4/2010.

Obvinený R. B. vlastným písomným podaním (doručeným Krajskému súdu v Trnave 11. mája 2010 a neskôr postúpeným Okresnému súdu v Trnave) podal proti uvedenému uzneseniu krajského súdu mimoriadny opravný prostriedok. Tento nesprávne označil ako sťažnosť pre porušenie zákona, ale v jeho podstate ide o dovolanie, ktorého základom je názor obvineného, že napadnuté uznesenie nie je legálne, lebo o premene trestu bolo rozhodnuté až po uplynutí prípustnej ročnej lehote po skončení skúšobnej doby.

Obvinený v dôsledku vysloveného právneho názoru žiadal prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) dospel k záveru, že podané dovolanie vo viacerých smeroch nie je možné akceptovať ako právne relevantné a je potrebné toto odmietnuť.

Dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým vec bola právoplatne skončená (§ 368 ods. 1 Tr. por.), pričom za vec v tomto zmysle a ešte zúžene sa považuje trestné stíhanie obvineného pred súdom. Dovolaním napadnuteľné sú aj v tomto štádiu len meritórne rozhodnutia súdu, teda také, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej (rozsudkom, uznesením), ale do tohto katalógu vymedzujúceho pojem vec už nepatria rozhodnutia vo vykonávacom konaní. Rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe určenej

mu pri predchádzajúcom odsúdení na trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu výkonu tohto trestu (resp. konanie o sťažnosti proti takému rozhodnutiu – uzneseniu) patrí do vykonávacieho konania, teda do štádia konania po právoplatnom skončení veci.

Ďalším zásadným nedostatkom písomného podania obvineného R. B. považovaného za dovolanie, je v ňom uvedený nesprávny právny názor, že o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe (ergo o vykonaní trestu odňatia slobody) je možné súdom rozhodnúť maximálne do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby.

Z ustanovenia § 50 ods. 6 v dobe činu a v súčasnosti účinného Trestného zákona (zák. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) vyplýva, že spomínaná doba na rozhodnutie o osvedčení či neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe pre rozhodnutie súdu sa predĺžila na dva roky (odo dňa po právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia - § 50 ods. 1 Tr. zák.), ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Skúšobná doba určená obvinenému R. B. začala plynúť 26. augusta 2006, teda od dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia právoplatnosti uvedeného trestného rozkazu. Skúšobná doba plynula do 26. augusta 2008 a o osvedčení či neosvedčení sa obvineného počas nej mohol súd legálne rozhodnúť do 26. augusta 2010. Obvinený R. B. od augusta 2006 do 21. novembra 2006, v apríli 2007 a júli 2008 spáchal skutky neskôr právne posúdené ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., za čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch z 11. marca 2009, sp. zn. 1 T 140/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 7. mája 2009, sp. zn. 6 To 37/2009, na trest odňatia slobody na šesťnásť mesiacov.

Proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie za delikty spáchané počas skúšobnej doby, a preto súdy rozhodujúce o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe legálne mohli rozhodnúť až do 26. augusta 2010 (reálne okresný súd v danej otázke rozhodol 5. novembra 2009, krajský súd 26. januára 2010).

Ďalšími zásadnými nedostatkami dovolania obvineného R. B. sú skutočnosti, že tento nevyužil predtým svoje právo podať riadny opravný prostriedok, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu a v konaní o dovolaní nebol obhajcom

zastúpený a že v dovolaní nebol uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., čo odporuje ustanoveniam § 372, § 373 a § 374 ods. 2 Tr. por.

Nenaplnenie podmienok a obsahu dovolania podľa § 373 a § 374 ods. 2 Tr. por. by bolo možné odstrániť postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por., ale toto riešenie nie je reálne, lebo prvé dva zásadné nedostatky dovolania sú neodstrániteľné, z čoho vyplýva len jeden právny výsledok, že dovolanie obvineného R. B. sa odmieta.

Najvyšší súd na toto rozhodnutie analogicky použil ustanovenie § 282 Tr. por., keďže dôvodov na odmietnutie dovolania bolo zistených viac.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová